

## DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Fkf.II.462/2012/9.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2012. október 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt és társa ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2012. június 13. napján kihirdetett 4.Fk.1705/2011/69. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. és fk. II.r. vádlottak vagyon elleni bűncselekményét a Btk. 321. § (2) bekezdése, az (1) bekezdése, valamint a (3) bekezdés a) pontja szerinti rablás büntettének minősíti.

I.r. vádlottal szemben a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani.

A Miskolci Városi Bíróság 10.Fk.3475/2011/7. számú határozatában fk. II.r. vádlottat társtettesként elkövetett lopás büntette (Btk.316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont, (4) bekezdés b) pont) és bűnsegédként elkövetett lopás vétsége (Btk.316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont) miatt bocsátotta próbára, mely próbára bocsátást a másodfokú bíróság megszünteti arra utalással, hogy e rendelkezések hatályon kívül helyezésére került sor az első fokú ítéletben.

A halmazati büntetés a próbára bocsátással érintett bűncselekmények miatt is került kiszabásra fk. II.r. vádlott tekintetében.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába mindkét vádlottnál beszámítja az általuk az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 13.500 (tizenháromezer-ötszáz) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből I.r. vádlott 7500 (hétezer-ötszáz) Ft-ot, fk. II.r. vádlott 6000 (hatezer) Ft-ot visel.

Indokolás:

A törvényszék az első fokú határozatával I.r. vádlottat társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntette (Btk. 170. § (1) bekezdése és a (6) bekezdés I.

fordulata), valamint társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk.321. § (2) és (1) bekezdés) miatt, mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 8 év börtönre és 8 év közügyektől eltiltásra;

Fk. II.r. vádlottat a Miskolci Városi Bíróság 10.Fk.3475/2011/7. számú határozata próbára bocsátást kimondó rendelkezéseinek hatályon kívül helyezése mellett szintén társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntette és társtettesként elkövetett rablás büntette miatt halmazati büntetésül 4 év 6 hónap fiatakorúak börtönére és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztébe történő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlottak és a védőik, valamint a fiatakorú vádlott törvényes képviselője a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést. Az ügyész nem élt jogorvoslattal.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.121/2012/5-II. számú átiratában a bizonyítási eljárást és a tényállást megalapozottnak tartotta, mint ahogy a vádlottak bűnösségének megállapítását is. A pervitel kapcsán észrevételezte, hogy a fiatakorú vádlott törvényes képviselőjének idézése szükségtelen volt, mert a törvényes képviselőt csak értesíteni kell, jelenléte nem kötelező a tárgyaláson. Álláspontja szerint a vagyon elleni bűncselekmény minősítése részben téves, mert a vádlottak terhére a felfegyverkezve elkövetést is meg kell állapítani a Btk. 321. § (3) bekezdés a) pontja szerint. Mindezekre tekintettel az első fokú ítélet részbeni megváltoztatására, a rablás felfegyverkezve elkövetettnek minősítésére, a próbára bocsátás hatályvesztésével kapcsolatos rendelkezés pontosítására, egyéb részben az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A nyilvános ülésen az ügyész az átiratában foglaltakat annyiban változtatta meg, hogy a súlyosabb minősítés folytán I.r. vádlottal szemben a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani. Egyéb részekben az észrevételében foglaltakat fenntartotta.

I.r. vádlott védője az enyhítésre irányuló jogorvoslatát fenntartotta azzal, hogy álláspontja szerint a vádlottak terhére a felfegyverkezve elkövetés nem állapítható meg.

Fk. II.r. vádlott védője szintén a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált.

A felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem feltétlen, sem olyan jellegű relatív hibát, mely az érdemi felülbírálatot kizárná.

Annyiban alapos a főügyészi észrevétel, hogy a fiatakorú terhelt törvényes képviselőjének részvétele a tárgyaláson nem kötelező, ezért a Be. 67. § (1) bekezdése értelmében csak

értesíteni kell, idézése nem szükséges. A Be. 451. § részletesen meghatározza a fiataalkorú terhelt törvényes képviselőjének perbeli jogait. A töretlen bírói gyakorlatra is tekintettel a tárgyaláson jelenléti joga egyértelmű, de ez nem jelent részvételi kötelezettséget, függetlenül attól, hogy a törvényi szabályozás szerint a törvényes képviselő jelenléti, észrevételezési, felvilágosítás kérés, indítványtételi, valamint jogorvoslati jogára a védői jogai irányadók. E védői jogokat gyakorolhatja, de kötelelem nem terheli a tárgyaláson való megjelenésen, mivel a törvény ilyen normát nem ír elő. Ugyanakkor a törvényes képviselő idézése az értesítés helyett a bizonyítás törvényességét nem érintette, nem jelent olyan eljárási hibát, mely a bizonyítás szabályosságát megkérdőjelezné.

A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 351. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó. Az elsőfokú bíróság az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta, azokat okszerűen, a logika szabályai szerint egyenként és kölcsönösen is részletesen, alaposan vont a mérlegelés körébe. Behatóan vizsgálta a vádlotti védekezéseket, a cselekményről közvetlenül és közvetve értesülő tanúk vallomását, a helyszín adatait, valamint az orvos szakértői és az elmeorvos szakértői bizonyítás anyagát is.

A törvényszék bizonyíték-értékelő tevékenysége kifogástalan, az abban foglaltakkal a másodfokú bíróság is egyetértett. A tényállást és a mérlegelést egyébként sem támadta jogorvoslat.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése is alapvetően megfelel az anyagi jognak.

A rablási cselekmény azonban a Btk. 321. § (3) bekezdés a) pontja szerint súlyosabban minősül, mert a Btk. 137. § 4.b.) pontja alapján a felfegyverkezve elkövetést meg kell állapítani. E törvényhely szerint felfegyverkezve követi el a bűncselekményt, aki az ellenállás leküzdése vagy megakadályozása érdekében az élet kioltására alkalmas eszközt tart magánál. A tényállásban elkövetési eszközként megjelölt vasrúd élet kioltására alkalmas. A vádlottak ugyan a betörés sikeres végrehajtása érdekében vették magukhoz a dolgot, de a rablási cselekmény során, pontosan ugyan már nem beazonosíthatóan, de használták a sértetti ellenállás leküzdéséhez, ezért a Bkv.26. számú kollégiumi véleményben kifejtette szempontokra is tekintettel, a rablási cselekményt a Btk. 321. § (3) bekezdés a) pontja szerint kell minősíteni.

A fiataalkorú vádlottat érintő, próbára bocsátást kimondó rendelkezés pontosítása a Bkv.54. számú vélemény III. pontjában foglaltakon alapul, mely előírás szerint a másodfokú bíróság a rendelkező részben megjelölte azon bűncselekményeket, és minősítésüket, melyek szintén a halmazati büntetés kiszabását alapozták meg. Ezen túlmenően a Btk.73. § (2) bekezdésének rendelkezése alapján a próbára bocsátás megszüntetéséről is rendelkezni kellett, mely az első fokú ítéletben elmaradt, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta és azoknak kellő nyomatékot tulajdonítva a bűncselekmény tárgyi súlyához, valamint az elkövetők

személyi körülményeihez igazodó, a törvényi rendelkezéseknek megfelelő szabadságvesztést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabott ki a vádlottakkal szemben. A büntetések tett arányosak, alkalmasak a Btk. 37. §-ban írt büntetési célok elérésére és megfelelnek a Btk. 83. § (1) bekezdésében írt büntetéskiszabási elveknek is. Az idős sértett sérelmére rablást és életveszélyt okozó testi sértést elkövető vádlottakkal szemben a törvény szigorát kell alkalmazni. A büntetések eltúlzottan szigorúnak nem tekinthetők, lényeges enyhítésük nem indokolt, ezért a másodfokú bíróság az enyhítést célzó fellebbezéseket nem találta alaposnak. A rablási cselekmény súlyosabb minősítése miatt a büntetések inkább enyhék, a vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezés hiányában azonban a súlyosítási tilalom szabályai folytán súlyosításra nem kerülhetett sor. A rablás súlyosabb minősítése miatt ugyanakkor I.r. vádlottal szemben a 3 évet meghaladó tartamú szabadságvesztést a Btk. 42. § (2) bekezdés b)2. pontjának előírása szerint fegyházban kell végrehajtani. Enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására az ítélet nem látott alapot, mert sem a cselekmény indítéka, sem a vádlott személyi körülményei a kedvezményt nem indokolták. A törvénynek megfelelő, súlyosabb végrehajtási fokozat megállapítása a törvényi rendelkezések és a töretlen bírói gyakorlat szerint nem ütközik a súlyosítási tilalomba, ezért volt eljárásjogi lehetőség a törvényes végrehajtási fokozat, azaz fegyház megállapítására.

Az ítélet egyéb, járulékos kérdésekben hozott rendelkezései törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges részben a Be. 372. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú elbírálásig előzetes fogva tartásban töltött időnek a főbüntetésbe történő beszámítása a Btk. 99. § (1) bekezdésén alapszik.

Az ítéletábrla a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Debrecen, 2012. október 10.

Dr. Háger Tamás sk.  
a tanács elnöke

Dr. Elek Balázs sk.  
előadó bíró

Dr. Gömöri Olivér sk.  
bíró

ZÁRADÉK: A Miskolci Törvényszék 4.Fk.1705/2011/69. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2012. október 10.

Dr. Háger Tamás sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül  
tisztviselő